

VECKOBLADET

Nr 20 i webbform

070608

Så hävdar fullmäktige demokratin!

Konflikten mellan de boende i Klostergården och Stadsbyggnadsnämndens majoritet blev akut då nämnden i december 2006 beslöt att ignorera de förbättringsförslag beträffande BUP-området som framlagts under samrådsprocessen.

I själva verket var samrådet en skenprocess, eftersom majoritetspartierna (s och m) hela tiden var beslutna att stoppa alla ändringsförslag.

Fullmäktige har sedan 20 år lagstadgad rätt att behandla stadsplanering som en demokratifråga för hela kommunens invånare, men denna rätt undergrävs av fastighetsbolagens ökade makt i så kallad "förhandlingsplanering".

Byggnadsnämndens vägran att ta upp ändringsförslag orsakas av oron för att kommunens exploaterings- och planavtal med Realia/Kungsleden skall falla vid en planändring. Det framgår av den offentliga debatten i press och i fullmäktige.

Innebörden är att ansvariga kommunpolitiker menar sig stå i ett tvingande beroendeförhållande gentemot Realia/Kungsleden. Därför går de emot en massiv Lunda-opinion. De måste helt enkelt utrota pilevallen, trots att den är central för miljön. De måste tvinga invånarna i Regnbågsområdet att acceptera ett försämrat boende. Det står så i avtalet. Ett avtal som fullmäktige dock kan kräva ändringar i.

Det som från början handlade om detaljer i en stadsplan har genom majoritetens agerande förvandlats till en demokratifråga om makten över stadens utformning. Är den makten fastighetsbolagens eller invånarnas?

I ett inlägg den 22 maj föreslog Agne Gustafsson, s, att en demokratiutredning skall tillsättas. Agne Gustafsson har undervisat flera av de nuvarande ledamöterna i fullmäktige om kommunal demokrati. Många äldre socialdemokrater har tillsammans med honom kämpat för att bevara Folkparken. De har all anledning att ta till sig hans synpunkter.

Har då politikerna för all framtid förlorat sin heder genom att anpassa sig till fastighetsbolaget på bekostnad av den demokratiska planprocessen och de boendes behov? Ingalunda. Avtalet är fortfarande inte godkänt. Fullmäktige har rätt att återsända detaljplanen för genomgripande översyn. Det vet varenda ledamot.

Genom att göra det kan fullmäktige hävda demokratin och rädda sin heder. Så blir en konstruktiv demokratisk utveckling möjlig i den fortsatta stadsplaneringen.

Gunnar Stensson

Uppifrån eller nerifrån?

Vänsterpartiets högsta styrelse har nyss haft möte och det ska bli intressant att se vad som kommer ut både från och av det. Jag tänker i första hand på regeringsfrågan. Kan och vill vänsterpartiet medverka i en rödgrön regering efter ett borgerligt valnederlag 2010? Partiet har som bekant inte haft någon rak linje i den frågan. De som förespråkade ett samarbete på det planet har, bland annat på den senaste kongressen, stämplat som högeravvikare. Å andra sidan gjorde Lars Ohly en del utspel om samarbete i den senaste valrörelsen, även om han vid ett tillfälle fick backa, tydligen efter ett möte i verkställande utskottet. På sistone har som

bekant Mona Sahlin inlett en rad sonderande samtal och Ohly har bjudit på kaffe. Det har också sagts att erfarenheterna hos den förra periodens mp- och v- observatörer i finansdepartementet är positiva. Vänstersamarbetet i den norska regeringen har helt klart varit inspirerande och återopats flera gånger. Men det råder ingen allmän uppslutning bakom en samlingslinje. Vi noterade tidigare några diskreta markeringar som Camilla Sköld Jansson gjorde i sitt förstamajtal i Lund.

Ingen rörelse

Förra veckan skrev en annan nytraditionalist, Kalle Larsson, en artikel i Flamman där han var något mindre diskret. Om Norge menade han att politikens vänstervridning hade sin grund i en radikaliserings utgångspunkt i samhället och arbetarrörelsen. Utan en sådan grund skulle ett närmare samarbete med socialdemokraterna, till exempel i regeringen, inte leda till någon radikalt förändrad politik. Därför är vänsterpartiets aktuella huvuduppgift att formulera, propagera och vinna stöd för en politik som är verkligt radikal. Detta att sätta enhet underifrån i motsats till uppgörelser på högsta nivå är en klassisk vänsterretorik. Den behöver inte vara fel, men man kan också se saken mer dialektiskt, att partiledningarnas symbolhandlingar främjar olika vänsterkrafter bland gräsrotterna. Det är svårt att idag urskilja någon bestämd fråga eller rörelse som kunde utgöra grund för en vänsterenhet på basnivå. Vänsterpartiets svaga opinionssiffror (4,4 procent i den senaste mätningen) kan ses som ett tecken på den frånvaron.

Snällt parti

Kalle Larsson efterlyser en tillämpning av vänsterpartiets nya kommunikationsstrategi. Har vi fattat den rätt ska partiet i fortsättningen framstå som så snällt som det i praktiken är. Vilket till exempel torde innebära att Kalle och andra får hushålla med ett ord som "kamp", vars frekvens vår lokala v-politiker Lars-Arne Norborg reagerade på i en genomgång av partiets språkbruk. Om man liksom många analytiker tror att en klart deklarerad vilja till rödgrönt regeringssamarbete är en viktig förutsättning för att fälla borgarstyret, är man kanske beredd att stödja den samlingsstrategi som Lars Ohly tycks driva, utan att invänta basens radikaliserings utgångspunkt. En hjälp på vägen kan i så fall vara att få till stånd den typ av symbolhandlingar som vi tidigare har talat om i Veckobladet, såsom gemensamma manifestationer på första maj.

Gr

Från en avlägsen landsända

I helgen meddelades att vänsterpartiets partistyrelse fattat beslut om att partikongressen 2008 kommer att förläggas till Norrköping. Det är inget dåligt val, det är en underbar gammal miljö kring de gamla industrierna vid Motala ström och där finns också bra lokaler.

Lund efter med tekniken

Lund hade anmält sig som kandidatstad och gjort ett bra grundjobb, med ett koncept som dominerades av den lilla tätas stadens fördelar, med cyklar och innerstadsförläggning och med aktiviteterna koncentrerade kring AF-borgen och Lundagård. Det underkändes förvisso från Malmöhall där man ville förlägga det hela till Scandic Star Hotel på Gastelyckan som har just de motordoftande och plastiga kvalitéer som brukar höra ihop med kongresser. Men förslaget borde haft en chans ändå, tycker man.

Det intressanta är då att Lund bedömdes ligga efter Norrköping vad gällde tekniken. I Norrköping var allt på plats, men så var det inte i Lund. Nej, så kan det vara, och tekniken är

väl det viktigaste för en partikongress? Till detta fogades några kommentarer om att Lund nog inte var riktigt mogen ännu att arrangera en kongress och att det nog också saknades administrativ kompetens.

Godmodiga och sävliga

Till detta säger vi ingenting härifrån. Vi är ju lite bakom här nere, vi har Söderns charm och lättsinne, vi är godmodiga men sävliga och inte alls i nivå med de skarpa tänkarna i Mälardalen med omgivningar. Vi kan bara hoppas att en dag kommer vi att vara lika mycket värda som de riktiga svenskarna där uppe i kärnlandet.

Lucifer

En återställare

Det är dags för det årliga budgetsammanträdet i Lunds kommunfullmäktige. Det blir som vanligt två dagar, torsdag och fredag i nästa vecka. Som bekant blev det borgerlig majoritet i Lund i förra valet, inte för att borgarna i Lund har nån bra politik, utan för att folk var så trötta på Göran Persson. Men man får väl försöka svälja den värsta bitterheten och i stället presentera oppositionspolitik genom det budgetförslag vänsterpartiet talar för. Formellt är det en reservation till kommunstyrelsen, undertecknad Mats Olsson och Marta Santander. Den överensstämmer med socialdemokraternas på ett antal punkter, men inte på alla. Vi saxar:

...

På många viktiga punkter har vänsterpartiet och socialdemokraterna dock gemensamma förslag till budget. Det gäller **Högevallsbadet**, oförändrad taxa i **Kulturskolan**, underhållet av våra **idrottsanläggningar**, **modersmålsstödet**, **demokratiutvecklingen**, insatser inom **psykiatri**, **missbruksvård** och **arbetsmarknadsåtgärder**, säkrandet av **vuxenutbildningen** samt **park- och gatuunderhållet**.

...

Några av vänsterpartiets särskilda förslag är följande:

1. Satsning på skola och förskola. Vänsterpartiet återställer fullt ut borgarnas nedskärningar inom skola och förskola 2007 och 2008, på sammanlagt två procent av nettobudgeten. Dessa pengar behövs för att nå målet för barngruppernas storlek i förskolan (normen är högst 11 barn i småbarngrupperna, 16 i 3–5 åringarnas). De behövs också för kvaliteten i grundskolan och gymnasium, för modersmålsstödet, förberedelseklasserna samt vuxenutbildningen. Vänsterpartiets budgetförslag innebär totalt 39 miljoner kronor mer än majoritetens till de tre utbildningsnämnderna 2008 (socialdemokraterna ligger 10,5 mkr över majoriteten). Borgerligheten har därtill redan nu lagt in en riktad åtstramning på ytterligare 3 miljoner kronor på just förskolorna från och med 2009. Därmed har Lunds borgerlighet medvetet och definitivt övergett kvalitetsmålet med små gruppstorlekar i förskolan.
2. Sänkt busstaxa till 10 kronor. Den borgerliga majoriteten vill öka taxan till 15 kronor, socialdemokraterna vill ha oförändrat 12 kronor. Vänsterpartiet resonerar så att om vi ska ta klimathotet på allvar måste mindre miljöskadliga transportsätt gynnas på alla sätt. Det måste löna sig att åka kollektivt. Lunds tiokrona var i många år en symbolisk och reell markering, av en kommun som tar miljöpolitiken på allvar. En låg taxa i kollektivtrafiken har dessutom viktiga effekter socialt och vad gäller jämställdhet mellan män och kvinnor, eftersom den grupp som ofta i det längsta undviker att sätta sig i bussen är höglönade män. Vårt förslag beräknas kosta 4 miljoner kronor, vilket motsvarar 2,2 öre av kommunalskatten.
3. Vi vill anslå ytterligare 500 tusen kronor för att utveckla Lunds miljöstrategiska arbete, vilket motsvarar det som borgerligheten skar ner på denna verksamhet redan i sin förra budget. Vi vill också satsa 1 miljon kronor på trädplantering i kommunen.

4. Nej till nedskärningar och privatiseringar inom äldreomsorgen. Den borgerliga budgeten innebär att ytterligare 10 miljoner tas från omsorgen av Lunds gamla, vilket kommer att medföra försämringar av omvårdnaden alldeles oavsett om verksamheten privatiseras eller ej. Dessa 10 miljoner kronor lägger vänsterpartiet tillbaka till äldreomsorgen i sitt budgetförslag.

...

Vänsterpartiet ser också möjligheter att göra **besparingar** i det borgerliga budgetförslaget. Om kommunen avstår från att investera drygt 100 miljoner kronor i den nya motorvägsavfarten minskar kapitaltjänstkostnaderna med 5 miljoner kronor 2008 och därefter med 10 miljoner kronor om året. Partiet föreslår också att den enda egentliga nysatsningen i den borgerliga budgeten, ytterligare en miljon i informationsstöd till Lunds redan välmående näringsliv, utgår. Likaledes vill vi avbryta tilltaget från 2007 att för kommunala pengar (1,5 miljoner kronor!) inrätta en "näringslivslots".

Under kommunstyrelsemötet skedde ytterligare en oroväckande markering från borgerlighetens sida. År 2007 tas det tredje steget i den satsning på jämställda löner som startades av de rödgröna för två år sedan. Den medvetna satsningen har varit en succé och i oktober skall de sista 7 miljoner kronorna enligt planen fördelas till Kommunals kvinnodominerade yrkesgrupper. Nu vill borgarna ändra dessa förutsättningar, så att de sju miljonerna behandlas som en del av det generella lönepåslaget, vilket betyder stopp på satsningen på jämställda löner. Innan valet bedyrade de borgerliga att de ville fortsätta vad de rödgröna påbörjat inom detta område. Det tog bara ett drygt halvår att frångå detta löfte.

...

Jag tycker det är en bra reservation, ännu ett tecken på den goda nivå som faktiskt finns i vänsterpartiet i Lunds kommunalpolitiska arbete. Det är den klassiska linjen där ställningstaganden i konkreta dagsfrågor hela tiden utgår från idémässiga överväganden om ett socialt rättvist samhälle. Inget annat parti kopplar ideologi och praktik så nära.

Jag var med och bedrev kommunalpolitiskt arbete under första halvan av 1980-talet när vänsterpartiet var den stora förnyaren i Lunds kommunalpolitiska liv och gick till storms mot socialdemokraternas dåvarande passivitet. Nyckeln bakom dåvarande vpk:s framgångar var Kompol, det kommunalpolitiska utskottet som sammanträdde varje måndag så där 48 veckor om året. Efter snart tjugo års bortovaro har jag suttit in på ett antal sammanträden nu i höst. Jag kan försäkra: Kompol är lika bra och det politiska trycket inte alls dåligt. Jag ser fram mot en valrörelse om några år då vi kan gå till vals under parollen: Bryt borgarväldet i Lund!

Sten H.

Svar om Al Gores film för kommunfullmäktige

Ulf Nymark skriver i ett inlägg i veckobladet om diskussionerna på ett av kommunfullmäktiges demokratiberednings möten, där jag är vänsterpartiets representant. Diskussionerna handlade om huruvida kommunfullmäktige ska erbjuda ledamöterna att se Al Gores film "En obekväm sanning". Det fattades inget beslut i frågan, men demokratiberedningens ledamöter hade en väldigt intressant diskussion. Jag tycker att "En obekväm sanning" är en bra film om klimatförändringarna, som jag rekommenderar alla att se. Men denna diskussion är mer komplex för att sluta vid "det är en bra film som tar upp en viktig fråga – se den".

Fullmäktige ingen filmklubb

Den dag kommunfullmäktige fattar beslut om att hyra Kino och visa film öppnar vi en dammlucka och dränks i ett hav av skrivelser om att visa fler filmer. Personligen har jag

många förslag på filmer om viktiga politiska frågor, som jag tycker att kommunfullmäktiges ledamöter borde se. Kommunfullmäktige ska inte utvecklas till en filmklubb – jag är inte politiker för att jag gillar att se på film! Film är ett bra sätt att forma och föra fram politik, vänstern använder det ofta och är väldigt bra på att göra politiska filmer. Men uppdraget att forma och föra fram politik ligger hos partierna (och civilsamhälles andra organisationer), inte på kommunfullmäktige. ”En obekväm sanning” passar bättre på ett medlemsmöte i vänsterpartiet än på en av kommunfullmäktige anordnad filmkväll.

Det är inte bara fel av kommunfullmäktige att visa filmer som för fram en viss politisk åsikt, det skulle också vara att se som ett praxisbeslut inför framtiden. Jag tycker om filmer som visar på konsekvenserna av klimatförändringarna, men jag tycker inte om filmer som propagerar för exempelvis ”friare företagsamhet” eller färre invandrare. Hur kommer det bli i framtiden - ska kommunfullmäktige fatta majoritetsbeslut om vilka filmer ledamöterna ska se för att ”bilda sig”? Nej, film passar bäst hemma (eller på partimötet), och gärna med popcorn som tilltugg.

Hanna Gunnarsson

kommunfullmäktigeledamot (v)

Den rätttroga sekten i repris?

När man läser Ulf Nymarks artiklar i Veckobladet känns såväl tonfall som argumentationsteknik igen. Nymark har nämligen, alldeles på egen hand, lyckats återuppväcka ett av de sämsta dragen inom 1970-talets vänsterrörelser: den otyglade rättrogheten till förmån för den egna sekten, och demoniseringen av dem som står en närmast politiskt. Inom gamla KPML(r) fanns de uttalade specialister inom denna genre, men nog var vi medskyldiga lite till man och kvinns när det begav sig.

Hur ska man annars kunna förstå Nymarks bägge artiklar i förra VB? I den ena behandlar han ett beslut att avvisa en särskilt bussgata från Mellanvångsvägen ut på Norra Ringen. Miljöpartiet och vänsterpartiet utnämns till nya medlemmar i den breda ”bilsvärmarfront”, som nu enligt Nymark omfattar samtliga partier utom hans eget, som är representerat med ett av 65 mandat i kommunfullmäktige. Det ser illa ut för miljöpolitiken i Lund, även efter ett eventuellt regimskifte i Lund 2010...

Att det har funnits starka invändningar mot den föreslagna lösningen, som har med trafiksäkerhet för barnen i området att göra, är naturligtvis i detta sammanhang oviktigt, och inget som behöver nämnas när resten av de rödgröna partierna snabbt och enkelt ska förpassas till motståndarlägret.

Nymarksk retorik

I den andra artikeln utses vänsterpartiet, vid sidan om Sverigedemokraterna, till de största motståndarna mot information om klimatfrågan. Bakgrunden är att Nymarks eget parti föreslagit att Lunds kommunfullmäktige att ordna en visning av Al Gores berömda klimatfilm för samtliga ledamöter. Vänsterpartiets representant i fullmäktiges demokratiberedning ifrågasatte, på rent principiella grunder, det riktiga i att kommunfullmäktiges organ röstar om vilka filmer som ska visas för ledamöterna. I den nymarkska retoriken förvandlas detta omedelbart till ett motstånd – mot den aktuella filmen! Den minst sagt problematiska ansatsen att en majoritet av kommunfullmäktiges partier ska ordna politisk filmvisning för minoriteten förbigår Nymark med tystnad, när syftet är att demonisera vänsterpartiet till förrädare i miljökampen.

Mats Olsson, vänsterpartiet